

საფრანგეთის ეროვნული კრების მიერ იმპროპის თავდაცვითი განჯიანების ხელშეკრულების უარყოფამ, ისე როგორც ბონში, უალსტრის ბირჟაზეც მძაფრი აფორიაქება გაიშვილი.

ნან. გ. ლომიძის

ისევე დაიშალა ომის გამჩაღებელია ხუხულა.

ს ი ა ს ბ ი

16 აგვისტოს, პრეზიდენტმა ეიზენჰაუერმა ხელს მოაწერა კონგრესის მიერ მიღებულ კანონპროექტს საგადასახადო დაზღვევის გადასინჯვის შესახებ.

მთავრობის მიერ შეიარაღებაზე გაწეული ხარჯები აუტანელ ტვირთად აწევს რიგითი ამერიკელ გადამხდელს.

ნახ. ა. მახინაძე

— მეთხმეტია, ჩემო ბატონო, მადას თუ ცოტა არ მოუკელი. სიმძიმისაგან წელში გაწყდება თქვენი მორჩილი ამერიკელი.

სკოლა და მამალი

იუნაიტედ პრესის სააგენტოს ცნობის მიხედვით, ამერიკის შეერთებულ შტატების ოც დიდ ქალაქში ჩატარებულმა შემოწმებამ, სხვათა შორის, გამოარკვია, რომ წელს ამერიკის შეერთებული შტატების სკოლებს აკლია 125.000 მასწავლებელი, ნიუ-იორკის 60.000 მოსწავლე ვერ იმეცადინებს სრული საშუალო დღის განმავლობაში და 30.000 მოსწავლე, რომელიც წელს სკოლაში უნდა შევიდეს, საერთოდ არ იქნება მიღებული.

ტეხასის შტატში, დალასში, აკლიათ 10.000 ბავშვის მოსათავსებელი საკლასო ოთახი-ნებრასკის შტატში, ომახში, რამდენიმე დაწყებითი კლასი იმეცადინებს სასურსათო ბაზრის ტერიტორიაზე. ვირჯინიის შტატის ერთ ქალაქში სკოლა მოთავსებულია გადაკეთებულ საქათმეში.

სადამდე წივიდა ამერიკის ცივილიზაცია. ბაზარზე ბავშვებს პირველდაწყებით ანგარიშს მათ მიერვე მოპარული ვაშლებით ასწავლიან, საქათმეში კი გაკვეთილის დაწყებამითავე რიგობას, საათის მაგიერ, კულტურული მამალი აუწყებს!

ეს ამბავი გახლავთ ძველი.
დაძმობილდნენ დათვი, გველი —
ძმურად მისცეს ერთურთს ხელი;

„დაგეძინოს —
გდარაჯობდე,
დამეძინოს —
მდარაჯობდე.
ამგვარ ძმობას
სხვა რა სჯობდეს!..“

ასე თქვეს და დაიფიცეს
და პირობად დასდეს ესა,
მეგობრობის სიტყვა მისცეს
გველმა დათვს და დათვმა გველსა.

ეამი რბოდა,
ერთურთს ძმობდა
ორი კარგი
ამხანაგი.

იძინებდნენ რიგრიგობით,
ამაყოფდნენ მეგობრობით.

...ერთხელ დათვი მთის ფერდობზე
იწვა მზეში მხარ-თეძოზე.
მიეპარა კლაკვნით გველი,
ლალატობდა ის პირბნელი.

საფრთხე იგრძნო უცებ დათვმა,
წამოხტა და ფეხზე დადგა.
მოუღერა თათი მკურავს,

მოლაღატეს, ქვეწარმავალს,
უთხრა: „კაცი ვერ გაიგებს
შენს ასავალს, შენს დასავალს!

ან მეგობრად ვის რად უნდა
იგი, ვინც სულ მრუდედ დადის?!..“

„შეპყვირა და გულმოსულმა
თავში დაჰკრა მძლავრი თათი.

შემდეგ ფრთხილად გაასწორა
შხანიანი, ბილწი ლეში,

აჰკრა ტორი, გადისროლა
იწვე, ახლო, მდინარეში.

ისარივით სწორად ჩანდა
მკედარი გველი ლურჯ ტალღებში,

ხოლო დათვი, კმაყოფილი,
ლულულულებდა ცხვირქვეშ ხვნეშით:

„ისრიალე ეგრე სწორად,
მრუდს და მახინჯს სხვა რა გიყო?

მეგობარი ეგრე სწორი,
პირდაპირი უნდა იყოს.

— ფენსაცმელი ხომ არ გაქვთო, რომ შემომყვირი ამდენ ხალხში... ჩუმაღ მკითხე, შე კაი კაცო... თავაზიანობას რა სჯობია... ერთმანეთს მომსახურება უნდა დავუფახოთ... ჩემი გამორჩენა ესაა მხოლოდ... გამიგე?

ქუჩაში მოსე

სოფელში ხმა გავარდა მოსე დაიკარგაო,
 — საწყალი. თავი მოუჭრიათ და რკინიგზის ლიანდაგ-
 თან მიუთრევიათ. მატარებელს დააბრალებენო. — იძახდა ერთი.
 — ორაგვის კლდეზე ნახეს მკვდარი, საწყალი მოსეო! —
 ირწმუნებოდა მეორე,
 — ჩემი თვალთ დაინახე მატარებელში იჯდა და არ-
 ხეინად გრძობდა თავსო. — ედავებოდა მესამე.
 ერთი სიტყვით, მაჩხვარეთის კოლმეურნეობის მოლარე-
 საწყობის გამგე მოსე ურუშაძე უგზო-უკვლოდ დაიკარგა.
 დაიძრნენ მოსეს საძებნელად. ეძებენ უბნებში, ტყეებში,
 ფერმებში, სოფლებში. ქალაქებში.
 კაცი დაიკარგა!
 მერე რა კაცი, პათიოსანი, გამოცდილი მუშაკი...
 მოსეს „ტრაგედია“ მეზობლები და ნათესავები ათას-
 ნაირ ფერებში სახავენ. ერთმა ისიც თქვა, რომ 15 წლის წინათ
 არმიში უკონის დროს მოსე ურუშაძე სადღაც გაჰქრა და 10
 დღის შემდეგ მკვდრეთით აღსდგაო.
 — საწყალი. შიზოფრენიას შეუპყრია. — ამბობენ მოსეს
 მოკეთენი, ექიმებსაც იშველიებენ.
 ფეხზე დადგნენ ურუშაძეები და კვაჭაძეები, მეზობ-
 ლები და ნათესავები, რა ჰქნან, მოსე არა ჩანს, „შიზოფრე-
 ნიის ბრალიაო“. გაიძახიან.
 — არა, დანაკლისი არ ექნება. დანაკლისისათვის მოსე
 არ გაიპარებოდა. ჩვენ აგერ არა ვართ? 40 ათას მანეთს ისე
 დავფარავდით, რომ კაცი ვერ გაიგებდა! — ირწმუნებიან მო-
 სეს ძმა ვასო და პარტიუროს მდივანი პროკოფი კვაჭაძე
 და ბანს აძლევენ კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ა. ზენაი-
 შვილი და ბუხპალტერი თ. კვანტალიანი.
 საეჭვო მდგომარეობაა...
 საჭიროა მოულოდნელი რევიზია. და მტს-ის უფროსი
 ინსტრუქტორ-ბუხპალტერი გრ. გუჯაბიძე შეუდგა მოლოდინ-
 იობას. გადაიფურცლა ასობით დოკუმენტი, შეადარეს უწყისები,
 ატარებენ საწყობის ინვენტარიზაციას... ამავ დროს
 კოლმეურნეებთან უწყისებს აფრიალებენ და ხელს აწერიან-

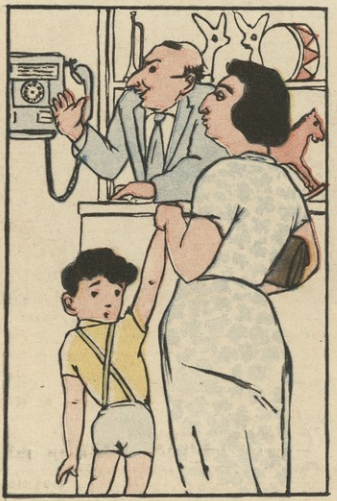
ბენ თანხების მიღებაზე — „მოსეს ვუშველოთო“ (!). ერთ-ერთ
 საწყობში ნიგვზის გადაწონისას ქალაქში გახვეული ფული
 აღმოჩნდა 8.000 მანეთზე მეტი.
 რევიზია ჯერ არც კი დამთავრებულა და ფოსტის დამ-
 ტარებელმა კოლმეურნეობის თავმჯდომარეს ა. ზენაიშვილს
 ბარათი მოუტანა (კონვერტზე არმავირის ფოსტის ბეჭედი
 ახის), რომელშიც „შერცხვენილი“ მოსე ურუშაძე გულის-
 ტკივილით იტყობინება, რომ მან ულალატა ოჯახს, კოლმე-
 ურნეებს, რომ სირცხვილით ხალხში ვერ გამოჩნდება, ხოლო
 როცა რევიზია დაამთავრებს მუშაობას, ჩამოვა და თავისი
 ფეხით წავა მილიციაში.
 თვითონ მოსე ურუშაძე აგრძობინებს კოლმეურნეობის
 გამგეობას და რევიზიას, რომ მას დიდძალი თანხა აქვს გაფ-
 ლანგული. მაგრამ საბოლოო ჯამში უმნიშვნელო დანაკლისი
 აღმოუჩინეს.
 შიზოფრენიის აჩრდილმა მაჩხვარეთის კოლმეურნეობის
 გამგეობას ისე აუხვია თვალი, რომ არც კი ცდილა დაწვრი-
 ლებით გაეგო თავისი სალაროსა და საწყობის ნამდვილი
 მდგომარეობა, დაეხუსტებინა შიზოფრენიის სიმულაციით მი-
 თვისებული საკოლმეურნეო ქონება, კოლმეურნეებისათვის
 მისაცემი თანხები. ახლა ხომ ნათელია, რომ მარტო ერთი
 უწყისით კოლმეურნეობის ბუხპალტერიამ ორჯერ გასწერა
 გასაველში 9.000 მანეთზე მეტი!
 გუვიდა დღეები. მოსე შეორე ბარათს გზავნის. ამჯე-
 რად უკვე გზიდან. იტყობინება, რომ სირცხვილი ჰქამა, მაგ-
 რამ მაინც დაბრუნდება, რომ შერცხვენილ მოსეს კვლავ იხი-
 ლავენ მისი მეზობლები. ბარათს ხელს აწერს „უკუღმა დაბ-
 რუნებული მოსე“.
 „დაკარგვიდან“ ორი დეკადის შემდეგ „ენაჩავარდნილი“,
 „სახეშეშფოთებული“ მოსე სახლში დაბრუნდა და „ლოგინად
 ჩავარდა“. მდგომარეობას მალე შეეჩვია, გამოჯანსაღდა და
 ხალხშიც გამოჩნდა.
 ასე უმკურნალეს მოსეს...

აქეთ! თანამართლად მივალთ ავტობუსებით (2) უკონომ სიყვარული

ხარა ფულის ყულაბა

— ხარა ფულის ჩასურელი ყულაბა მინდობა მაკეთებთ, ვერხად ვიფიქ, თქვენ ხომ არა გავა?
 — ჩვენ არა ვვცხვ, მაგრამ ახათ ავტობუსს თუ შე-
 აჩეთ, ხარა ფულის შესანახად, რა სჯობია? ლოქისავით
 ყულაბებს სწამართვანებს.

1. — ალი!
 2. — ატეხებს, მონათობის ბინა? თუ შეიძლება,
 პრაფისარ 3. გ-ს სახლით ტელეფონთან. თქვენს
 მეზობლად ცხოვრობს... ტელეფონი არა აქვს.

დაკარგულ

ჩვენმა თანამშრომელმა თბილისის ავტობუსტერი ტელე-
 ფონების სადგურის შესასვლელთან იპოვე ჩანდენი ხელ
 ნაწერი ფურცელი, რომელიც ხსენებული დაწესებულება
 ერთ-ერთი მუშაის დღიური აღნიშნავს. რაჟი ამ დღიური
 შინაარსი საზოგადოებრივ ინტერესს მიუყვებოდა არ არის
 ვაქვეყნებთ ზოგიერთ ნაწილებს:
 ... ზომავს ზურდ ახირბულინი არაან თბილისელა მო
 ქალაქებში. ჩვენს ეტრის წერიტელს ჩასციებიაან — ვინდ
 თუ არა, ტელეფონი დავიდგადია... რატომ?
 ამ საკითხზე მხიარული მავალთობებს დასახლებულა
 შემოდება:

... კავისის ქ. № 4-ში მცხოვრებ იოსებ მასილაშვილ
 1947 წელს 400 ნაწიტი შემოტრანია ტელეფონის დასადგმე
 ლად. მის შემდეგ დადი და ტელეფონის თხოვლობს. ასეთ
 მოუხებრებული კაცი ჯერ არ მინახავს. 1947 წელს რომ ე
 თანხა შემნახველ სალაროში შეეტანა, ავანდ იმდენ პროცენტ
 მიიღებდა, რომ ტელეფონის დაიდგადა კი არა. ტელეფონ
 ცისი სადგურის აიწუნებდა. ამ ხნის განმავლობაში, იმ სახლ
 ში. სადაც მასილაშვილი ცხოვრობს, სამი ტელეფონი დაიდ
 გავ. ჩვენი უფროსი ექ მასილაშვილს ყოველთვის ერთი პაბ
 სუბით ისტუმრებებს: „ტექნიკური საშუალება არა მაქვსო“
 ესეც ტყეპია!

... დღეს უკვე გეხუთე მომართვა მოიტანა მხატვარ
 მა ვლადიმერ ბურდუღა: კულტურის სამინისტროდან
 იხვეჭებიან — ტელეფონი დაუდგადია. მისი განცხადებები კი
 ასეთი რეზოლუციებითაა დახურულა: „აიყავით აღრიცხვა
 ზე“, ანებამდ საშუალება არა გვაქვს“, აქონიეთ მხედვე
 ლობაში“. ეს კაცი 1945 წლიდან დადის დაწესებულე
 ბაში და აქამდ მხედველობაში ვერ აღინია, რომ ტელეფ
 ფონის დადგამს მხოლოდ მინარეთა და შუამდგომლობა ვერ
 შევლის. საკითხს სულ სხვა, ტექნიკური საშუალება წყვეტს.

... ჩანდენი წელიწადითა კითხივარტ „რუსთაველის“ დი-
 რექტორის რუბახეს ჩვენმა უფროსმა ბინის ტელეფონი წაარ-
 თვა და სხვის დაუდგა. პირიდან, პირედება, პირედება და ატ-
 ყუებს ახალ ტელეფონს დავიდგადიაო. ასეთი რამ. საწყალს,
 აღბათი, კინოშუქ არ უნახავს. ამახ მხედა, რატომ სჯერა!
 ... დღეს ჩვენს უფროსთან მივიდა ამრეშუის საქვილი ფაბ-
 რიკის ბაზა-საწყობის განგე ი. ნუნსხად, დაუწყა... განცხადე-
 ბა და მინარეთა და ტელ. № 3-22-78 თავის სხელზე გაიდგურა.

... დღეს მობინდა დღუშეთის ტყის მდებე... უპასუ-
 ვად, მცველი მიხელ გელობე და ამობხრობით სთქვა: დუ
 შიში სხარ ავანუნი, თბილისში სახლი ვიფიქ და ნოუთ
 იმდენი ვერ უნდა მოვაგებებო, რომ ტელეფონი მქონდესო.
 გაუფორრეს 3-48-49.

... 1949 წელს ტელეფონი № 3-41-55 წაართვეს ო-
 ჯონიკიძის ქ. № 108 სახლში მცხოვრებ მოქ. გ. ახერ-
 დაშვილს. ტელეფონი გადაეცა ჰიდროტექნიკის საბ-
 მარათელის. ცოტა ხნის შემდეგ კი ეს ნომერი აღმოჩნდა
 მოქ. ლუგავს მინახე. ესეც ხვანდელი ამინდია!

... რესპუბლიკის პროკურატურის მუშაკი ქ. ჩ-ია სამსახუ-
 რიდან ვაათავისუფლეს. ჩვენმა უფროსმა იმ დღესვე წაარ-
 თვა ტელეფონი № 3-90-55. ცოტა ხანში ქ. ჩ-ია თავისი დ-
 ვალზე აღადგინეს, მაგრამ ტელეფონის აღდგენა არ უნდა
 ჩივის. საცივრეგია, კაცი პროკურატურაში მუშაობს და
 ჩვენი კინორები არა იცის!

... კავშირგაბმლობის სარწმუნეზულის სამსენგელო-სა-
 მონტაჟო სამმართველოს უფროსმა გ. ჯანიშაძემ თავისი ტე-
 ლეფონი № 3-55-12 თავის მანა აჩუბე, თვითონ კი იმავ

ფურცლები

დღეს დაიდა № 3-36-24. მძა მისთვისა და შავი დღის-
 თვისაო. განა ტელეფონისთვისაო!

... პროფესორი ს. ი-ია 1948 წლიდან დადის ჩვენთან.
 ორი ლიტრა მელანი მინიქ კეს დახარბულინი განცხადებზე-
 არც უნს ეუბნებოდნენ, არც უდგამდნენ. გაავრ ჩვენი უფ-
 როსის ხასითაო, მაგრამ არ მოეგვა, იმდენი იყველა, რომ
 შარანს აპირლი ქვესადგურის ტელეფონი დაიდგავ.

... საწყალი ჩვენი უფროსი პირდაპირ დატარჯული იყო
 თავის შოფერთან კავშირის გაბნით. შოფერ ნ. მისკრიანს
 ქვესადგურიდან ჰქონდა გაყვანილი ბინის ტელეფონი. რე-
 კედა წერიტელი, ვერ ავანებდა. როგორც იყო პირდაპირი
 ხაზი ვაყვანა. ეს არის საქმე! აქამდ უნდა ეწყალებინაო?
 ... აქაო და მისკრიანის დაუდგესო. ჩვენი მოფერი ა.

გრიგორიანიც ატუდა — მეც მინდოა. იმასაც დაუდგეს, ჩვენი
 ბიჭია, ხომ არ აწუნებინდნენ...

... ჩვენი სარწმუნეზულის თანამშრომელმა ნ. შიშილა-
 შვილმა ცოლ-შვილი მიიტოვა, ახალ ცოლთან. საკუთარი ბი-
 ნაბე კი აქვე ტელეფონი, მაგრამ ძველ ცოლ-შვილთან დაკავ-
 შირება უნდებოდა. ერთი უბრალო განცხადება დაწერა მისმა
 მითვებულმა ქალიშვილმა — გათხოვ დამიდეგათ ტელეფონი
 აღნიშნულ მისმართებო! და ტელეფონი მზად იყო. რისი შ-
 ნავს მიტოვებული ცოლ-შვილის სიყვარული!

... 1941 წელს ტელეფონის ფორნტზე მოეფ ოფე-
 ტერის რ. ვარდანიას. დღემდ დადის და აღდენას თხოუ-
 ლობს. როგორი უბრობ არ ვაისტურა ჩვენმა უფროსმა. მაგ-
 რამ აბაჩერი გამოვიდა. მინიქ ჯერტობს. ტელეფონის აღ-
 დგენას თხოვლობს. ბოლოს ასე შეუყვარა წერიტელმა:
 „სანამ მე ატ-სის უფროსი ვარ, თქვენ ტელეფონს ვერ მი-
 ლებთაო“.

კიდევ არ მითვობება?
 ... დღეს ჩვენთან თამარ გობაძე მოვიდა, ქუჩიშვილის
 ქუჩის შესახებში რომ ცხოვრობს. ატელეფონი მინდიაო
 ერთი კი განცხადება და ჯერ მინ არც იყო მისული, რომ
 წერიტელმა ტელეფონი დასტეფდა. აო, მერა!

... გაჭირეს საქმე ამ მქონებრებულებამ, ლაურეატებმა,
 პასუხისმგებელმა ამხანაგებმა. ტელეფონის თხოვლობენ,
 აუცილებელია, პასუხი ტელეფონში ხომ არ უნდა ავირ?
 ... ავეკლეს წარმოება-დაწესებულებების ხელმძღვანე-
 ლებმა. ეს ლენჩაიონის პირველი უნის სასამართლოო, ეს
 უნდალს „სახლითა ხელთვინების“ რედაქციათა, ფინოლოგიის
 ინსტიტუტით, ბინმობარებების საწარმოო კომბინატო,
 მეორე სადავგო საავადმყოფოთა და კიდევ ვინ მისთვლის.
 ტელეფონი ნებათა. კაი სურვილი ექ მქონიაო!

... დღეს ჩვენი მონტორები სიხარულით ფეხზე აღარ
 იდგნენ. წერიტელმა ვეფლა მათთან დაუდგა ბინაზე ტელეფო-
 ნი. ერთი მონტორია იფინებდა — რატომ ორი ტელეფონი
 არ დამიდგაო. არ დაიცდის მამაცხოვრებელიო!

... დღეს ვილცე კომისია მოვიდა ატეტესში. ამოწმეს,
 ამოწმეს და წერიტელის უკანონო საქვიტელ ოცდაათი ფურ-
 ცელი ქალღელი დაწერეს. წყრან და იყოთონ, დღედილიანც
 ვერ დამრავეს!

... აველაფერი რიგზე. წერიტელი იცინის, იცინის.
 კვება სალიტოთა...

... დღითიდან გამოტოვებთ 234 ნალოგაფირი ჩანაწერი. არ
 ვიცავ ცრუ სახელითა, თუ ნამწველი ვავრა, მაგრამ დლი-
 ურსობულს აწერს

გიორგი მინია.

გირჩილი პარალელური მალაურთონა

— სხს, ჩუხად... ჩუხად... უური მოვლეს, რა ამხვედა
 ჩვენი მესოვლიო...
 — იხვე ველახსა ურეკავს?
 — გეფხავს ხომ სოხაო იხვენებს, აკი გუწინა
 დემშვიდობა... ახლა გიორგი ელბაბაკეა...
 — მართლა? ვაუსტელება გული ლეცხიკია, ხომ ვახსოვო...
 — ეს პარალელური ტელეფონი რომ არ მოეფონა,
 ყულად ხალხის ახე საშობე ვინ ვაგვართობნა?

2. — რა მხინდა...
 4. — ვაბ, მისა რომ მოხებრება არ მქონდეს და
 ტელეფონის დღეულობის „ორმანეთიან“ არ ამეგდე-
 დეს... ჩემი ბრალა? მე უნდა შემაწუხოთაო!

პიკეტირებისათვის პიკეტირებისათვის

საქ. სსრ ჯან-
მრთელობის და-
ცვის სამინისტროს
მომარაგების სამმართველო
საქმეთაღმსახურების
უფროსის მოადგილემ ამხ.
კვინიკაძემ უსი-

ნათლოთა საზოგადოებას გაუგზავნა შემდეგი მიმართვა:

„საქ. სსრ ჯანდაცვის სამინისტროს მომარაგების სამმართველო ამასთან ერთად გიდგენთ 10 ტონა კოპტონის განაწილებას 1954 წლის მე-3 კვარტლისათვის. გთხოვთ გასცეთ ქვემოთ დასახელებულ ჩვენს ობიექტებზე...“

ამის შემდეგ მიმართვას ახლავს ცალკე სია ზემოთ დასახელებული კოპტონის გასანაწილებლად. როგორც სია მოითხოვს, უსინათლოთა საზოგადოებამ 10 ტონა კოპტონი უნდა გაანაწილოს შემდეგნაირად:

ქალაქის ჯანდაცვის განყოფილებას	2500	კილოგრამი
კურორტთა მთავარ სამმართველოს	4000	„
სპეც. სამკურნალო სანიტ. სამმართველოს	3000	„
სტალინირის ფსიქსაავადმყოფოს	1500	„
ქალაქის ჯანდაცვის კოლეჯის საბავშვო ტუბსანატორიუმს	2000	„
ზესტაფონის რაიჯანგანს	500	„
წითელწყაროს რაიჯანგანს	1000	„
წალენჯიხის რაიჯანგანს	500	„
ადიგენის რაიჯანგანს	500	„
ახალციხის რაიჯანგანს	500	„

სულ 15000 კილოგრამი

ჩვენი მკითხველი უცებ მიხვდება, რომ ჩამოთვლილი ასეული და ათასეული კილოგრამების ჯამი არა თხუთმეტ, არამედ თექვსმეტ ტონას შეადგენს. ჯანმრთელობის სამინისტრო კი უსინათლოთა საზოგადოებას 10 ტონა კოპტონის განაწილებას სთხოვს.

რალაც უცნაურობასთან გვაქვს საქმე. დირექტივით—ათი ტონის განაწილება, ნაწილდება 16 ტონა, ჯამი გამოჰყავთ 15. უსინათლოებს კი არა, სალი მხედველობის ადამიანებსაც განცვიფრებაში მოიყვანს ასეთი არითმეტიკული აბრუნდი.

ჩვენ ეჭვი არ შეგვდის, რომ ჯანდაცვის სამინისტროს მომარაგების სამმართველოში არითმეტიკული მოქმედება თექვსმეტის ფარგლებში ეცოდინებათ, მაგრამ, ალბათ ვინმეს კოპტონის გაძვირება სჭირდება ამ სამაბსურდიან განტოლებაში.

პან. ბაზონელი

რა მახი დახმად?

ამ სამი თვის წინ, დიდი ქვეაქუხილის დროს, მეხი ასცდა „სოფელექტროს“ გორის განყოფილების შენობას და დაეცა სოფელ ოთარშენის ელექტროსადგომს. დაეცა და სამი ცალი გამამხლოებელი დააზიანა. მას შემდეგ სოფელი ოთარშენი ელდენისაგან გამხლოებულა, რადგან ხსენებული გამამხლოებლების მოტანაზე „სოფელექტრო“ თავს აღარ იწუხებს.

სოფ. ერგნეთისა და მელვრეკის გამსხვილებულ კოლმეურნეობის გამგეობამ დიდად მსხვილი და კეთილშობილური საქმის გა-

კეთება განიზრახა: ვადასწყვიტა გაეხსნა საბავშვო ბაგა და ჩვილ ბავშვთა დედები საკოლმეურნეო შრომისაგან არ მოეწყვიტა.

აარჩია შენობა, დააკომპლექტა შტატი და საბავშვო ბაგას ოთხი ადამიანი მიუჩინა. ბაგის გამგედ ნ. ჩლაიძე დანიშნა, ნ. დოიჯაშვილსა და თ. დვალიშვილს მომვლელობა დააკისრა, ვ. წერეთელი მზარეულად მიიწვია და ახმაურდა ჩვილთა სამყარო.

ეს ხალხი ყოიხისი

— შენ, ნიკალა, მაგდენი პამიდორი ზურგით გინდა აიტანო ბორჯომში?

— ზურგით რათა, ჩემო კარგო? მატარებელი ეზოსთან გვიჩერდება, შევიტან და წავიღებ.

— მერე ხტომა იცი?

— რალა მეხტომება, კაცი ოთხმოცს ვუახლოვდები...

— არა, ბიძია, არ გამოგივა. მატარებელი ჩვენს ბაქანზე იმ ადგილას აღარ ჩერდება, სადაც ფარდული იყო. იქ კი, სადაც ჩერდება, ისეთი ხევია, რომ ვაგონის საფეხური მიწიდან 2 მეტრითაა დაშორებული. შეხტები — შეასწრებ, არა და ხევში — შენი კალათები!

ასეთი, არცთუ ძალიან სასიამოვნო დიალოგები ისმის ყვიბისის ბაქანთან. ყვიბისი — ეს ბორჯომის გარეუბანია, ჩარხისწყალამდე ერთი გადასარბენი. ეს სოფელი ყოველდღიურად არის დაკავშირებული ბორჯომის საკოლმეურნეო ბაზართან, კოლმეურნეებს მიაქვთ ბოსტნეული, პროდუქტები, მიდიან სამუშაოზე. აქვე ჩამოდიან პიო-

ელექტროსადგომს რომ მეხი დაეცა, ეს სრულიად ნორმალურია, მაგრამ განა რა მეხი დაეცათ „სოფელექტროს“ მუშაკებს, რომ ასეთ უყურადღებობას იჩენენ და სამსახურიდან მიინც არავინ ამხლოებს?

მ. საბიფილი

სალაქი ახმაური

ახმაურდა, მაგრამ ძალიან უხმოდ ახმაურდა: საბავშვო ბაღში ოთხი მომვლელ-ალმზრდელია, ორი — ჩვილი.

ახლა ხსენებულ ბაგაში ხშირად შეხვდებით ასეთ სურათს:

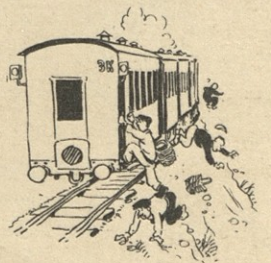
— მომეწყინა, გოგო, მომეცი ე ბავშვი, მე ვათამაშებ!

— მოიცა, ქა, ახლა არ ავიყვანე?

ბავშვებზე ზრუნვის გაათქეცება რომ სახარბიელო საქმეა, ამაში ერგნელ-მელვრეკისელებს ვინ შეედავება, მაგრამ რომელი ბავშვური ანგარიშით ხელმძღვანელობდა კოლმეურნეობის გამგეობა, როცა საკოლმეურნეო შრომას ამ ბავშვების დედა, ერთი ადამიანი დაუბრუნა და ოთხი სული კი — წაართვა?

ი. ვასილიძე

ნერთა ბანაკები, მოაქვთ ტვირთი და მატარებლის წესიერად გაჩერება აუცილებელზე აუცილებელია.

მაგრამ ეს უკვე ნატურად გადაქცეულა ჩვენთვის.

გამოწვეულია ეს იმით, რომ ყვიბისის ბაქანთან ფიცრის ხუხულა დაინგრა და ბაქნის მოსწორებული ადგილი ღვარმა დახრამა. ახალი შენობა გეგმაშია, მასალაც გამოყოფილი, ხოლო ყურადღების „გამოყოფას“ კი არავინ აპირებს. მეორე წელი გადის, რაც ჩვენ ოთურმას ვსწავლობთ და მიმავალ მატარებელზე კალათებსა და ჩემოდნებს ვახტუნავებთ.

ნუთუ რკინიგზის სამმართველოში არც ერთ „დიდ კაცს“ ჩვენი სოფლის პიონერთა ბანაკში ბავშვი მიინც არა ჰყავს გამოსაგზავნი?

მ. ხოთაძე

მარგველაშვილის მრიცხველი

ერთის მხრივ რკინიგზის მუშათა მომარაგების თბილისის განყოფილება დიდი ხანია ოცნებობდა თავის საჭიროებისათვის რეკლამის დასამზადებელი საამქროს გახსნას და, მეორეს მხრივ, ვინმე „მხატვარი“ შალვა მარგველაშვილი ეძებდა თბილ და ტკბილ ადგილს. და აი, ისინი შეხვდნენ ერთმანეთს და მათი სურვილიც ერთმანეთს დაემთხვა. ასე გაჩნდა ამქვეყნად რკინიგზის მუშათა მომარაგების თბილისის საარქელამო საამქრო.

რადგან განყოფილების ხელმძღვანელებს რეკლამისა და მხატვრობის დიდად არაფერი ესმოდათ, ამიტომ საამქროს გახსნის შემდეგ იქ არც კი შეუხედნიათ და მისი მართვა-გამგეობა, შტატის შერჩევა თუ ფინანსური საქმიანობა მთლიანად შალვა მარგველაშვილს დააქისრეს.

მარგველაშვილი ყველაფერს ელოდა, მაგრამ ასეთ დიდზე დიდ და განუსაზღვრელ უფლებებს თუ მიაჩნებდნენ, არ ეგონა. გრძობამორეულს თვალი ცრემლით აუციმციმიდა და მტკიცედ გადაწყვიტა: ნდობა ნამდვილად გაემართლებინა.

შტატის შერჩევისას დიდხანს არ დაფიქრებულა. თავისიანებზე ახლობელს, სანდოსა და საიმედოს ვის მონახავდა. ამიტომ საამქროში მხატვრებად თავისი ცოლი, თავისი და და თავისი სიძე მანაგაძე ზოიწვია.

მართალია, ყველა მათგანს მხატვრობისა ისევე გაეგებოდა, როგორც მათ მეთაურს ვარსკვლავმრიცხველობისა, მაგრამ სამაგიეროდ მარგველაშვილის შეთანხმებულმა ოჯახმა სამხატვრო საამქროში სახელმწიფო ფულების გამოძალვის ისეთი მრიცხველი შექმნა, რომელიც განყოფილების ხელმძღვანელთა წყარუებით, მთელ წლის მანძილზე შეუფერხებლად მუშაობდა.

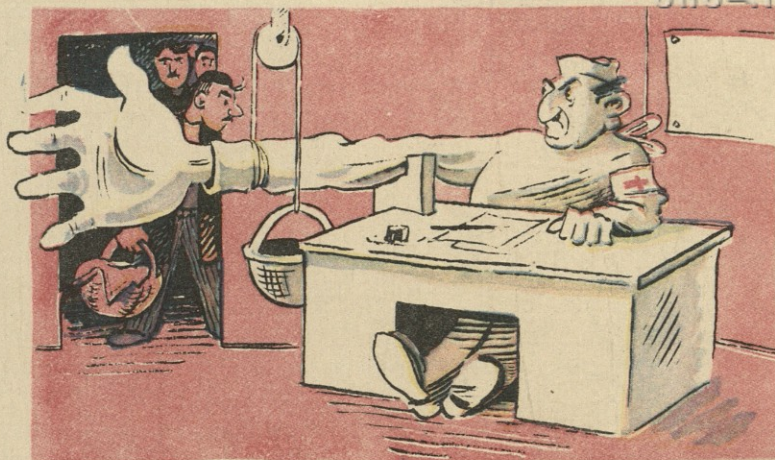
იტრიალა ამ მრიცხველმა სწრაფად და მთელი დატვირთვით და წამოვიდა მარგველაშვილებისაკენ სახელმწიფო ფულები. მარტო შალვას ცოლის მრიცხველმა 25.485 მანეთი უანგარიშა (თვეში ორი ათას მანეთზე მეტი). მრიცხველი ზოგჯერ ზედმეტსაც ანგარიშობდა, ისეთ თანხებს, რომელიც არავითარ გრაფაში, არც ყალბში და არც სწორში არ იყო აღნიშნული. ასე წასცანცლა მარგველაშვილმა თავის განყოფილებას 23.000 მანეთი.

შალვა მარგველაშვილმა არც ეს იმყოფინა. აბრების გაკეთებაში დურგლებს 245 მანეთს თუ აძლევდა, თავის თავსაც არ იფიწყებდა და იმავე საქმიანობისთვის 245 მანეთს თვითონ იჯიბავდა.

მარგველაშვილი სხვაგანაც მუშაობდა. თავის საამქროში თვეში 44 სამუშაო დღეს იწერდა, „სოიუზტორგრეკლამის“ საწარმოო კომბინატში კი 27 სამუშაო დღე ჰქონდა აღრიცხული. შალვა მარგველაშვილის მრიცხველის მიერ გაკეთებული სამხატვრო კალკულაცია სამჯერ აღემატებოდა არსებულ ფასებს და რკინიგზის მუშათა მომარაგების თბილისის განყოფილებამ რეკლამისათვის თავის საამქროში სამჯერ მეტი თანხა გადაიხადა, ვიდრე წინათ იხდიდა.

ბოლოს, როგორც წესია, მრიცხველის მუშაობა შეამოწმეს და დღესდღეობით მასში მხოლოდ მარგველაშვილის ნამოქმედარი იპოვნეს, ის კი ვერ დაინახეს, რომ მარგველაშვილის მრიცხველზე ყოველი მანეთი რკინიგზის მუშათა მომარაგების თბილისის განყოფილების დოკლამა ხელმძღვანელების წყალობით ირიცხებოდა.

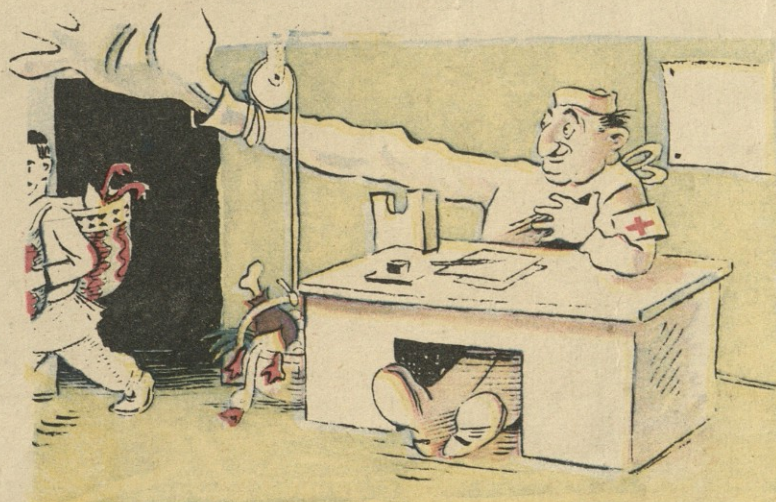
8. ალაშიძე

— შესდექი გზა ჩაკეტილია...

— ვნახოთ, ჯერ ავწონ-დავწონო...

— ახლა კი გზა გახსნილია. ივაჭრე, ჩემო ბატონო!

რედაქტორი კ ა რ ლ ო კ ა ლ ა შ ვ ი. სარედაქციო კოლეგია: გრ. აბაშიძე, აკ. ბელიაშვილი, თ. გრიშაშვილი, უჩა ჯაფარიძე, თ. ნონეშვილი, ს. ფაშალიშვილი.

Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „Ниванги“. რედაქციის მისამართი: რუსთაველის პროსპ. № 42. ტელ. 8-10-49. გამოც. № 17, ხელმოწ. დასახ. 18/IX-1954 წ. ქალ. ზომა 70x108 1/2, 0,5, ნახ. ფურც. 1,37. „ზარია ვოსტოკას“ სტამბა, რუსთაველის პროსპ. 42, შეფ. № 2138 უფ 15611 ტირ. 20.000

ქართული
ბიზნისობა

— ქალბატონო, თუ არ ვცდები, სკამი თავისუფალი უნდა იყოს!

— დიანაც ცდებით... ვინ არის თქვენი ქალბატონი..
 — მე კი უეცრი, ბოღის ვიხდი, მაგრამ თქვენ თვითონ რად უეცრით, ემაწვილს!